

ספרי' – אוצר החסידים – ליובאוויטש

מאמר
החודש הזה לכם – ה'תשל"ד

מאת
כבוד קדושת

אדמו"ר מנחם מענדל

זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע

שניאורסאהן
מליובאוויטש

בלתי מוגה

יוצא-לאור לש"פ ויקהל-פקודי, פ' החודש, מבה"ח וער"ח ניסן, ה'תשפ"א

יוצא לאור על ידי מערכת
„אוצר החסידים“

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקוויי

שנת חמשת אלפים שבע מאות שמונים ואחת לבריאה
ה' תהא שנת פלאות אראנו

©

Published and Copyright 2021 by

LAHAK HANOCHOS INC.

788 Eastern Parkway Suite #408 | Brooklyn, New York 11213

Tel. (718) 604-2610

info@lahak.org • <http://www.lahak.org>

The Kehot Logo is a registered trademark of Merkos L'inyonei Chinuch.

5781 • 2021

Printed in the United States of America

נדפס באדיבות דפוס

The PrintHouse

538 Johnson Ave. Brooklyn N.Y. 11237

(718) 628-6700

נסדר והוכן לדפוס

על ידי חיים שאול בן חנה

בדפוס „ועד הנחות בלה"ק"

(718) 604-2610

נדפס בסיוע ולזכות יצחק בן לאה וזוגתו רבקה ויקה בת רחל ומשפחתם שיחיו

פתח דבר

לקראת ש"פ ויקהל פקודי, פ' החודש, מבה"ח וער"ח ניסן הבעל"ט, הננו מוציאים לאור (בהוצאה חדשה ומתוקנת) מאמר ד"ה החודש הזה לכם גר', שנאמר בהתוועדות ש"פ פקודי, פ' החודש, מבה"ח וער"ח ניסן ה'תשל"ד — הנחה בלתי מוגה.

*

בתור הוספה — מכתבים (תדפיס מכרכי אגרות-קודש שמכינים עתה לדפוס).

*

ויה"ר שנזכה תיכף ומיד ממש לקיום היעוד "הקיצו ורננו גר'", ומלכנו נשיאנו בראשם, וישמיענו נפלאות מתורתו, "תורה חדשה מאתי תצא".

ועד הנחות בלה"ק

יום הבהיר כ"ה אדר, ה'תשפ"א (ה' תהא שנת פלאות אראנו),
מאה ועשרים שנה להולדת הרבנית הצדקית מרת חי' מושקא זי"ע
ברוקלין, נ"י.

תוכן המאמר

מעלת ר"ח ניסן, שנקבע משבחר ביעקב ובניו, לגבי שאר ראשי חדשים שנקבעו משבחר בעולמו – ר"ח של גאולה, למעלה מהעולם וכללות סדר השתלשלות, בדוגמת המעלה שלאחרי מ"ת לגבי קודם מ"ת, שאז נתבטלה הגזירה ונעשה חיבור עליונים ותחתונים.

בכל ר"ח – ראשי חדשיכם, תרין ראשין, יעקב ויוסף, יחוד חיצוני ויחוד פנימי (המשכה עצמית שלמעלה מהשתלשלות). ועד"ז בעבודת ההכנה בערב ר"ח – בלבושים חיצונים דמחדו"מ, ובכחות פנימיים דחב"ד ועד לרצון ותענוג.

ובר"ח ניסן הרי זה באופן נעלה יותר, ובכללות ה"ז החילוק שבין שם הוי' דלתתא ושם הוי' דלעילא, לאחר הצמצום ולפני הצמצום; ובעבודה דער"ח – עבודה שע"פ טו"ד ושלמעלה מטו"ד. ובר"ח ניסן גופא ישנו העילוי דיוסף לגבי יעקב – שהרי גם בשם הוי' דלעילא יש שם הוי' שלמעלה מאותיות. ובעבודה הו"ע מס"נ מצד עצמה (לא רק בשביל קיום התומ"צ), והביטול בבחי' העדר המציאות לגמרי.

בס"ד. ש"פ פקודי, פ' החודש, מבה"ח וער"ח ניסן, ה'תשל"ד

(הנחה בלתי מוגה)

החודש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה¹. וידוע הדיוק בזה², שמכללות הענין מובן שיש ב' בחי', הא' ראשי חדשים, והב' חדשי השנה, וכיון שחודש ניסן הוא ראשון לחדשי השנה, הרי מובן, שר"ח ניסן הוא נעלה יותר משאר ראשי החדשים. ומזה מובן גם בנוגע לערב ר"ח שלפני ר"ח — כמ"ש בהפטרה דשבת ער"ח, מחר חודש ונפקדת כי יפקד מושבך³, שע"י העבודה דיפקד מושבך נעשה אח"כ ונפקדת, וכמו שהענין הוא בפשטות, שבערב ר"ח מתעלמת הלבנה לגמרי בתכלית הביטול, שזהו"ע יפקד מושבך, ועי"ז נעשה בר"ח מולד הלבנה, שזהו"ע ונפקדת, ועד"ז בעבודת האדם, שע"י העבודה דיפקד מושבך, נעשה הענין דונפקדת, שהו"ע הזכרון⁴ — דכיון שר"ח ניסן הוא נעלה יותר משאר ראשי חדשים, מובן, שכן הוא גם בנוגע לערב ר"ח ניסן [שהרי כל ענין האתעדל"ע תלוי באתעדל"ת, וא"כ, בשביל אתעדל"ע נעלית יותר יש צורך באתעדל"ת גבוהה יותר], שהעבודה דיפקד מושבך בערב ר"ח ניסן שפועלת הענין דונפקדת בר"ח ניסן צריכה להיות נעלית יותר מהעבודה דיפקד מושבך בערב ר"ח דשאר החדשים.

(ב) **ויובן** בהקדם מ"ש⁵ ובראשי חדשיכם, ומביא כ"ק אדמו"ר (מוהרש"ב) נ"ע⁶ (בעל ההילולא דב' ניסן) ובארוכה יותר בדרושי הצ"צ⁷, שהקשה בזהר⁸, וכי כמה ראשין אינון לסיהרא, והא לית רישא לסיהרא אלא שמשא דאיהו רישא לגבה (שהרי ר"ח ענינו יחוד שמשא וסיהרא⁹, שהלבנה מקבלת מהשמש), וא"כ מהו ענין ראשי לשון רבים. ומבאר, אלא ראשי תרין בכל ירחא וירחא (ב' אופנים ביחוד

(רע"מ) רמח, א. רנו, סע"ב. רנח, א.)

(5) פינחס כח, יא.

(6) המשך תער"ב ח"א ע' נד [ע] ואילך.

(7) אוה"ת פינחס ע' אקסה ואילך.

(8) ח"ג רמח, א.

(9) ראה אוה"ת בראשית ה, א ואילך.

סה"מ תרל"א ח"א ע' שלח ואילך. תרל"ג

ח"א ע' רמ ואילך. תרנ"ח ע' קפא.

(1) בא יב, ב.

(2) ראה גם רד"ה החודש הזה לכם ה'ש"ת

(סה"מ ה'ש"ת ע' 19).

(3) שמואל-א כ, יח.

(4) נזכר גם הענין דאבא יסד ברתא* (זח"ג

* אולי בגלל שזכרון שייך לחכמה,

שנמשכת גם במלכות (סיהרא) — המו"ל.

שמשא וסיהרא), ואינון יעקב ויוסף, וע"ד מ"ש¹⁰ אלה תולדות יעקב יוסף, גוף וברית (שחד חשבינן¹¹). ולהעיר, שכיון שקושיא שבתורה היא ג"כ מציאות, הנה מה שהקשה בזהר וכי כמה ראשין אינון לסיהרא כו', כן הוא באמת, שר"ח הוא ענין א', אלא שבזה גופא יש ב' ענינים, ראשי חדשים, וכמובן מענין יעקב ויוסף, שענינם אחד, ומ"מ זה יעקב וזה יוסף כו'. וע"פ האמור לעיל מובן שב' הענינים דיעקב ויוסף כפי שהם בר"ח ניסן (לאחרי הקדמת הענין דיפקד מושבך כפי שהוא בערב ר"ח ניסן) הם באופן נעלה יותר מכמו שהם בשאר החדשים.

ג) **וביאור** הענין (ע"פ היסודות המבוארים במאמרים הנ"ל מהצ"צ ומרבותינו נשיאינו שלאחריו, וגם בד"ה מחר חודש לרבינו הזקן¹²), דהנה איתא במדרש¹³ משבחר הקב"ה בעולמו קבע בו ראשי חדשים ושנים, ומשבחר ביעקב ובניו קבע בו ר"ח של גאולה. קבע בו ראשי חדשים הוא כללות הענין שהלבנה מקבלת מהשמש (החל ממולד הלבנה שהו"ע יחוד שמשא וסיהרא, ועד שנעשה אח"כ המעמד ומצב דקיימא סיהרא באשלמותא¹⁴), שזהו אמנם ענין נעלה ביותר (כמובן גם מזה שכך קבע הקב"ה משבחר בעולמו), אבל אעפ"כ, הרי זו עדיין שלימות ששייכת לסדר השתלשלות העולמות, שבזה נכלל הענין הנפלא שגם עולם האצילות הוא בכלל העולמות, והיינו, שעם היותו עולם האחדות, שהרי בעולם האצילות איהו וחיהי חד איהו וגרמוהי חד¹⁵, מ"מ, ה"ה בכלל העולמות שנקראים בשם עולם¹⁶, מלשון העלם¹⁷, שלכן שייך לומר שם עשר ולא תשע עשר ולא אחד עשר¹⁸. ולמעלה מזה הוא הענין דמשבחר ביעקב ובניו, שנתגלה במ"ת, שאז קבע בו ר"ח של גאולה. והיינו, שהחילוק בין קבע בו ראשי חדשים לקבע בו ר"ח של גאולה הוא כמו החילוק שבין לפני מ"ת ולאחר מ"ת, שלפני מ"ת היתה הגזירה דתחתונים לא יעלו למעלה ועליונים לא ירדו למטה, ובשעת מ"ת הי' ביטול הגזירה, ועליונים ירדו למטה ותחתונים עלו למעלה, ובאופן

14) זהר ח"א קנ, רע"א. ח"ב פה, רע"א.
ועוד. וראה שמו"ר שם, כו.
15) תקו"ז בהקדמה (ג, סע"ב).
16) ראה גם סה"מ תרכ"ח ע' רפב. תרל"ג
ח"ב ע' תקב. תרל"ז ח"ב ס"ע תקפא ואילך.
17) ראה לקו"ת שלח לו, ד. ובכ"מ.
18) ספר יצירה פ"א מ"ד.

10) וישב לו, ב.
11) זח"ג (רע"מ) רכג, ב. תו"ח לך לך
פה, ג. אוה"ת וישב רסח, ב.
12) סה"מ תקס"ז ע' מח ואילך. ועם
הגהות כו' — באוה"ת בראשית ד, סע"ב
ואילך.
13) שמו"ר פט"ו, יא.

דאני המתחיל¹⁹, שהו"ע אתעדל"ע מצד עצמה שהיא ממקום גבוה יותר מכל ענין אתעדל"ת ומאתעדל"ע הבאה ע"י אתעדל"ת²⁰. וזהו גם מה שאמרו רז"ל²¹ שכל המצוות שקיימו האבות ריחות היו, דאע"פ שהאבות הן הן המרכבה²², שעבודתם היתה בתכלית השלימות, מ"מ, כיון שהיתה הגזירה שתחתונים לא יעלו למעלה, הנה לאחרי הפלאת מעלת דרגת העלי' למעלה כו', הרי זה עדיין בסדר ההשתלשלות, עד לשרש הנבראים. ורק לאחרי שבחר ביעקב ובניו במ"ת, שבטלה הגזירה, אזי קבע בו ר"ח של גאולה, שזהו"ע שלמעלה מהעולם, שזהו מש"נ במ"ת אנכי הוי' אלקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים²³, ולא אשר בראתי שמים וארץ²⁴.

ד) **ועפ"ז** יובן גם הענין דראשי חדשיכם, תרין ראשין, יעקב ויוסף, כפי שהוא בכל ר"ח. דהנה, מבואר בתניא²⁵, ובארוכה בהמשך ר"ה הידוע דכ"ק מו"ח אדמו"ר נ"ע²⁶, שבכל ענין בעולם יש גוף ונפש, ומזה מובן שגם בהשפעה אלקית המהווה אותם, יש ב' בחי' אלו. והענין בזה, כידוע שיש ב' יחודים²⁷, יחוד חיצוני ויחוד פנימי, דהיינו יחוד רוחני ויחוד גופני, שבכללות הו"ע יעקב ויוסף. יעקב ענינו יחוד חיצוני (והו"ע יחוד יעקב ורחל), ואף שיעקב הוא אותיות יבקע²⁸, וענין הבקיעה הוא בתוקף, מ"מ, מה שנמשך ע"י בקיעה זו הרי זה הארה בלבד. ויוסף הוא יחוד פנימי, כי יוסף הוא מלשון תוספת, ומבואר בחסידות²⁹ שהו"ע תוספתו של הקב"ה שמרובה על העיקר³⁰, שהיא המשכה עצמית, מבחי' שלמעלה מהשתלשלות, מפנימיות הכתר ולמעלה מזה, ומשם נמשך עד למלכות, ועל ידה בעולמות שלמטה עד למטה מטה. ובהתאם לכך צ"ל ב' הבחי' הנ"ל גם בהכנה לזה בעבודה דיפקד מושבך, דהיינו, בלבושים החיצוניים דמחדו"מ, וגם בכחות הפנימיים דחב"ד, ועד לתענוג ורצון.

19) תנחומא וארא טו. שמור"ר פי"ב, ג.	24) ראה ראב"ע שם, א. וראה סידור (עם דא"ח) רפד [תטז], ב.
20) ראה לקו"ת שה"ש כד, א ואילך. ובכ"מ.	25) פל"ח (נ, א).
21) שהש"ר פ"א, ג (א). וראה סה"מ	26) ראה סה"מ הישי"ת ע' 18 ואילך.
22) תרע"ח ע' קסד ואילך. לקו"ש ח"ח ע' 58 ואילך. וש"נ.	27) ראה גם לקו"ת שם כב, ג. סה"מ תרנ"ז ע' קמט, ובהנסמן שם.
23) ב"ר פמ"ז, ו. פפ"ב, ו. וראה תניא פכ"ג, ופל"ד.	28) ראה עץ חיים שער הכללים פי". שער לב (שער הארת המוחין) פ"א. ובכ"מ.
24) יתרו כ, ב.	29) דרושים שבהערות 7-6.
	30) ב"ר פס"א, ד.

ה) **אמנם** כל הנ"ל הוא בר"ח דכל שאר חדשי השנה, משא"כ בר"ח ניסן, ר"ח של גאולה, הרי זה באופן נעלה יותר. ובכללות הרי זה החילוק שבין השמות אדני' והוי', או ב' הדרגות שבשם הוי', הוי' דלתתא והוי' דלעילא, שם הוי' שלמטה מאצילות ושם הוי' שלמעלה מאצילות, שם הוי' שלאחר הצמצום ושם הוי' שלפני הצמצום, כידוע גם בענין ד' פעמים אמת שלפני עזרת וד' פעמים אמת שלאחר עזרת³¹. וכשם שיש ב' אופנים הנ"ל בענין דר"ח בנוגע לגילוי בעולם, כמו"כ ישנם גם ב' אופנים בעבודה דערב ר"ח, שיש עבודה שע"פ טעם ודעת, ויש עבודה שלמעלה מטו"ד, למעלה ממדידה והגבלה, אפילו ממדידה והגבלה דקדושה.

ובפרטיות יותר יש בר"ח ניסן גופא ב' הבחי' דיעקב ויוסף, כידוע שגם למעלה מהשתלשלות שייך חילוקי מדריגות כו'. וע"ד הלשון הידוע³² שגם בניסים יש סדר (שענין הסדר אינו שולל העדר המדידה וההגבלה), וכמו שיש נס ויש נס בתוך נס³³, וע"ד מארז"ל³⁴ משה ניסן של ישראל והקב"ה ניסו של משה, כמ"ש³⁵ ה' ניסי. וענינו בשם הוי', שנוסף על ב' הדרגות דהוי' דלתתא והוי' דלעילא הנ"ל, שהם בשם הוי' שיש בו ד' אותיות, יש גם שם הוי' שלמעלה מאותיות כו'³⁶. וכן הוא בעבודה, שגם בעבודה שלמעלה ממדידה והגבלה יש חילוקי דרגות כו'. וכמו בענין המס"נ, שיש מס"נ שקשורה ומביאה לקיום התומ"צ, וכמבואר בתניא³⁷ הטעם שצוה משה רבינו לדור שנכנסו לארץ לקרות ק"ש פעמיים בכל יום לקבל עליו מלכות שמים במס"נ, והלא הבטיח להם פחדכם ומוראכם יתן ה' וגו'³⁸, אלא משום שקיום התורה ומצוותיה תלוי בזה שיזכור תמיד ענין מסירת נפשו לה' וכו', ויש גם מס"נ מצד עצמה (וע"ד החילוק בענין הקבלת עול ופעולתה בין הקב"ע של ר"ה לקב"ע של כל השנה³⁹). ועד"ז גם בענין הביטול (שזהו תוכן הענין דיפקד מושבך שבערב ר"ח), שישנו ענין הביטול כפי שהוא בלימוד התורה, שאע"פ שצ"ל בכחי' ביטול, הנה ביחד עם זה ישנו גם תוקף

(35) בשלח יז, טו.
 (36) ראה סה"מ המשך תרס"ו ע' תקלז. המשך תער"ב ח"א ע' תיז [ח"ב ע' תקעד].
 (37) ספכ"ה.
 (38) ס"פ עקב.
 (39) ראה סה"מ תרס"ב ע' רכה ואילך. תש"ב ע' 8 ואילך. ועוד.

(31) ראה זח"ב רטז, סע"ב ואילך. סה"מ תרל"ד ע' קנד ואילך. תרנ"ד ע' קי ואילך. ע' קל ואילך.
 (32) ראה סה"מ תרנ"ז ע' רנב. המשך תער"ב ח"ב ע' תתקא [ח"ד ע' א'רמח. וש"נ].
 (33) שבת צז, א. וש"נ.
 (34) ב"ר פנ"ט, ה.

המציאות, כמארז"ל מאן מלכי רבנן⁴⁰, ואמר מלכא עקר טורא⁴¹ (כהפירוש בזה ע"פ חסידות, שעוקר את היצה"ר שנדמה להם כהר⁴²), וישנו גם ענין הביטול שהוא בבחי' העדר המציאות לגמרי כו'.

(ו) **וזהו** החודש הזה לכם וגו', שנוסף על כללות הענין דר"ח, שהו"ע יחוד שמשא וסיהרא בב' האופנים הנ"ל, לאחרי הקדמת העבודה דיפקד מושבך בערב ר"ח [שנקרא בשם כיפור קטן⁴³, בדוגמת יוהכ"פ שעליו נאמר⁴⁴ להחיותם ברעב, כמבואר בלקו"ת⁴⁵ שהחיות שלהם הוא מבחי' הרעב גופא מה שהם רעבים וצמאים אליו ית' בב' האופנים הנ"ל, הן בנוגע ללבושים החיצונים והן בנוגע לכחות הפנימיים, החל מהחכמה ועד לרצון ותענוג, שעיי"ז נעשה הענין דונפקדת בר"ח — ישנו גם העילוי המיוחד של ר"ח ניסן, שמשבחר ביעקב ובניו קבע בו ר"ח של גאולה, שבו נמשך גילוי בחי' שלמעלה אפילו מכל פרטי המעלות שבהנהגה הטבעית⁴⁶. ועיי מעשינו ועבודתינו במשך זמן הגלות⁴⁷, ובפרט בדורנו זה, שנשיא הדור שמו יוסף, שזהו העיקר דיעקב ובניו — פועלים שבניסן נגאלו ובניסן עתידים להגאל⁴⁸, בגאולה האמיתית והשלימה עיי משיח צדקנו.

<p>(44) תהלים לג, יט. (45) ראה לקו"ת שם יד, ב. ובכ"מ. (46) ראה ד"ה החודש תרע"ח (סה"מ תרע"ח ע' רכה ואילך). ועוד. (47) ראה תניא רפל"ז. (48) ר"ה יא, רע"א. שמו"ר שבהערה 13.</p>	<p>(40) ראה גיטין סב, סע"א. זח"ג רנג, ב — ברע"מ. (41) ראה ב"ב ג, ב. (42) סוכה נב, א. (43) פר"ח לאו"ח סתי"ז (מהרמ"ק). (44) של"ה (קכ, ב. קעט, א. ועוד). יעבץ בסידורו. ועוד. וראה אוה"ת בא ע' רנג.</p>
--	---

הוספה

א

בי"ה. ה' מני"א תשי"ד
ברוקלין

שלום וברכה!

במענה על מכתבו מכו' תמוז, בו כותב ע"ד עסקנותו עד עתה ב... בהנוגע לחינוך הכשר בפרט, ועתה נעשה קשה יותר כי חבירו בעבודה זו העתיק ל... הנה ידוע שהקב"ה נותן לכל אחד כחות למלאות שליחותו, וכיון שברור הדבר שהילדים צריכים לקבל חנוך על טהרת הקדש הרי ברור ג"כ שנתן לו השי"ת כחות, אף שחברו העתיק משם, למלאות תפקידו ותפקיד חברו גם יחד, וכבר ידוע מרז"ל זכה נוטל חלקו וחלק חבירו, ומזה ג"כ מענה לסעיף השני שבמכתבו בהנוגע לפרנסתו, אשר גדול זכות קירוב לבס של בני ישראל לאבינו שבשמים להשפיע להמתעסקים בזה המצטרך להם הן בגשמיות והן ברוחניות. בברכת הצלחה בכל הנ"ל.

ב

בי"ה, כד' ניסן תשי"כ
ברוקלין

הו"ח אי"א נו"נ מלאכתו מלאכת שמים
מוה' ... שי

שלום וברכה!

לאחרי הפסק – נתקבל מכתבו ממוצש"ק חוהמ"פ ושלאחריו – ר"פ מעניינים הפרטים ור"פ בקיצור נמרץ מעניינים הכללים, ולפלא מ"ש הטעם שפלוני לא הכין וכן לא עסק כו', שהרי אדרבה, כפי המצווה בתורתנו תורת

א

מרז"ל זכה נוטל חלקו וחלק חבירו: חגיגה טו, א.

ב

מצילום האגרת. נדפסה ב"מענה מלך" ח"א ע' 68.

חיים, באם פלוני לא הכין, הלא כל מי שנודע לו עדיין, הוכחה שעליו תלוי לעשות גם חלק חבירו. וכמבואר ברז"ל הדין, זכה נוטל חלקו וחלק חבירו בגי"ע.

מובן וגם פשוט, שאין כוונתי להטפת מוסר, כ"א לעורר בהנוגע להבא.

ויהי רצון שיהי, כמצווה מאדה"ז באגרת התשובה פרק ט' בסופו: הי' רגיל לקרות וכו'. וכיון שמצויים על זה, בודאי שניתנו הכחות על זה, אלא שמוכרח להעשות מתוך שמחה וטוב לבב, שאז עושים כדבעי וגם מצליחים ובהוספה.

במ"ש אודות הדירה בכפר חב"ד, כיון שכנראה בהסכם זוגתו תחי' הדבר וברצונו, הנה יהא רצון שיהי בשעה טובה ומוצלחת, וגם בזה כאמור מתוך שמחה וטוב לבב.

תקותי שעושים ככל הדרוש בהנוגע להרישום ויהי רצון שיהי בהצלחה מרובה ועד לופרצת וגו',

בברכה לבשו"ט בכל האמור

מ. שניאורסאהן

ג

? כפשוט ע"פ תורה וחסידות – ממענתם הוכחה שעליו (הכותב) **לעשות** גם חלק דהני"ל.

תורת חיים: נוסח התפלה (ברכת שים שלום).

וכמבואר ברז"ל הדין, זכה נוטל חלקו וחלק חבירו בגי"ע: חגיגה טו, א.

הדירה .. בהסכם זוגתו: ראה גם אג"ק ח"כ אגרת ז'תקכג, ובהנסמן בהערות שם. חכ"ב אגרת ח'תמט.

להרישום: של ילדים לבתי ספר הרשת.

לופרצת וגו': ויצא כח, יד. וראה אג"ק ח"ח אגרת ו'תקמא, ובהנסמן בהערות שם. ח"ט

אגרת ז'סה. ועוד.

ג

מצילום כתי"ק. מענה לא' שכתב אשר ניסה להשפיע על כמה אנשים שיעזרו לאדם כלשהו, אך לבסוף נשתמטו מהענין, וכל הענין נותר עליו, ושואל אם עליו לעזוב את הענין לגמרי או להמשיך בזה לברו.

לעילוי נשמת הורינו

מרת **גוטא** בת הרה"ח המשפיע ר' **פרץ** ע"ה

נפטרה ב' ניסן ה'תש"פ

בקשר עם היארצייט הראשון

הרה"ח ר' **לוי יצחק** בהרה"ח ר' **נחום** ע"ה

נפטר ה' כסלו ה'תשס"ו

שפירא

ת' נ' צ' ב' ה'

נדפס על ידי ולזכות

בתם מרת **ריזל** ובנה **מנחם נחום** שיחיו **שרייבער**

בתם מרת **חיענא** ובעלה הרה"ת ר' **שמעון** שיחיו **לזרוב**

בנם הרה"ת ר' **נחמן** וזוגתו מרת **העניא** שיחיו **שפירא**

בתם מרת **פראדל** ובעלה הרה"ת ר' **יצחק** שיחיו **מישולבין**

בתם מרת **שטערנא שרה** ובעלה הרה"ת ר' **צבי בנימין** שיחיו **קרינסקי**

בתם מרת **הינדא** ובעלה הרה"ת ר' **ישראל בער הלוי** שיחיו **גורוויץ**

בנם הרה"ת ר' **נחום** וזוגתו מרת **פרומא איטא** שיחיו **שפירא**

וצאצאיהם שיחיו

לאורך ימים ושנים טובות ובריאות